

מסכת זבים

פרק ג

א. הזב והטהור שישבו בספינה או באסדה או שרכבו על גבי בהמה, אף על פי שאין בגדיהם נוגעים, הרי אלו טמאים מדרס. ישבו על הנסר, על הספסל, על הגנש, על מטא ועל האכלונס, בזמן שהן מחגירין, עלו באילן שפחו רע, בסוכה שפכה רע, באילן יפה, בסלם מצרי בזמן שאינו קבוע במסמר, על הכבש ועל הקורה ועל הדלת בזמן שאין עשויין בטיט, טמאים. רבי יהודה מטהר:

ב. מגיפין או פותחין. וחכמים אומרים, עד שיהא זה מגיף וזה פותח. מעלין זה את זה מן הבור. רבי יהודה אומר, עד שיהא הטהור מעלה את הטמא. מפשילין בחבלין. וחכמים אומרים, עד שיהיה זה מושף הילף וזה מושף הילף. אורגים, בין בעומדין בין ביושבין או טוחנין. רבי שמעון מטהר בכלן, חוץ מן הטוחנין ברחים של יד. פורקין מן החמור או טוענין, בזמן שמשאם כבד, טמאין. בזמן שמשאם קל, טהורין. וכלן טהורין לבני הכנסת וטמאין לתרומה:

ג. הַזָּב וְהַטְּהוֹר שֶׁיָּשְׁבוּ בְּסִפִּינָה גְדוֹלָה, אֵיזוֹ הִיא סִפִּינָה גְדוֹלָה.
רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, כֹּל שֶׁאֵינָהּ יְכוּלָה לְהִמִּיט בְּאָדָם. יָשְׁבוּ עַל הַנָּסֶר,
עַל הַסִּפְסָל, עַל הַגִּנְשִׁישׁ שֶׁל מִטָּה וְעַל הָאֲכֻלּוֹנָס בְּזִמְנֵי שֶׁאֵינָן
מִתְגִּירִין, עָלוּ בְּאֵילָן שֶׁכָּחוּ יָפָה, בְּסוּכָה שֶׁכָּתְהָ יָפָה, וּבִסְלָם צוּרֵי אוֹ
מִצְרֵי בְּזִמְנֵי שֶׁהוּא קָבוּעַ בְּמִסְמֵר, עַל הַכֶּבֶשׂ, עַל הַקּוֹרָה וְעַל הַדָּלָת
בְּזִמְנֵי שֶׁהֵן עֲשׂוּיִין בְּטִיט אֲפֵלִי מִצַּד אֶחָד, טְהוֹרִין. הַטְּהוֹר מִכָּה אֶת
הַטֵּמֵא, טְהוֹר. הַטֵּמֵא מִכָּה אֶת הַטְּהוֹר, טֵמֵא, שָׂאֵם יִמְשֹׁךְ הַטְּהוֹר,
הֵרִי הַטֵּמֵא נוֹפֵל: